

Seja konjiške skupščine

Prejšnji teden se je v Slov. Konjicah sestala skupščina občine. Odborniki so razpravljali o poročilih nekaterih svetov, med katerimi je bilo najzanimivejše poročilo sveta za gospodarstvo o rezultatih gospodarjenja v prvih devetih mesecih letos. Sprejeli pa so tudi nekaj odlokov in odgovorili na odborniška vprašanja. Potrdili so tudi listino o pobratenju s slovaškim mestecem Liptavsky Mikulaš in izbrali nekaj člansko delegacijo, ki bo vrnila obisk predstavnikom oblasti in javnega ter političnega življenja tega, Konjicam tako sorodnega mesteca.

Dražji kruh

Tudi v Slov. Konjicah bodo občani poslej kupovali kruh po nekoliko višjih cenah. Bel kruh se je podražil za 20 para in stane zdaj 2,20 novega dinarja, črn pa za 5 par in ga po novem prodajajo po 1,45 novega dinarja za kilogram. Pekarna je poskušala svoj predlog skupščini za podražitev kruha dobro utemeljiti. Dosedanja cena — po njihovem dokazovanju — ni omogočala akumulacije za reprodukcijo, pa tudi znatno nižje so bile, kot v sosednjih občinah. Povečali so se tudi nekateri stroški. Težave imajo zlasti s prevozom, saj prodajajo kruh po enakih cenah tudi v tistih krajih konjiške občine, kamor kruh vozijo. Medtem ko s ceno kruha krijejo stroške za dostavo kruha v Oplotnico, Zreče, Loče in Vitanje, pa to ne velja za prodajo kruha v Gorenju, Strančah, Zičah, Jerneju, Spitalu, Zbelovem, Cezlaku, Prihovi in Tepanju. Zato je skupščina predlog o povišanju cen potrdila.

I. B.

Vodovod bo

Načrti za gradnjo osrednjega konjiškega vodovoda, po katerem naj bi pritekla voda v naselja na območju Loč, Slov. Konjic ter Zič, so gotovi. Glede na to, da je občinski skupščini doslej uspelo zagotoviti in zbrati ob soudeležbi vodne skupnosti iz Celja ter stanovanjskega podjetja in krajevnih skupnosti približno 150 milijonov starih dinarjev, do prihodnjega leta pa računajo še na kakih 60 milijonov, pristojni forumi menijo, da bi do 1. julija prihodnjega leta v Ločah in tudi v Slov. Konjicah že lahko uporabljali vodo iz novega vodovoda.

I. B.

Nove nagrade za vajence

Občinska skupščina Slov. Konjice je sprejela nov odlok o najnižjih nagradah vajencev. V prvem letniku je ta meja pri 120 novih dinarjih, v drugem 150, v tretjem pa pri 230 novih dinarjih mesečno. S tem je spremenila odlok pri 230 novih dinarjev mesečno. S tem je spremenila odlok iz leta 1965 po katerem so bile najnižje nagrade vajencev prvega letnika 80, drugega 120 in tretjega 180 novih dinarjev. Treba pa je povedati, da so delovne organizacije že doslej mnogim svojim vajencem dodeljevale znatno višje nagrade, kot je to določal odlok.

»Najznačilnejši motiv iz Slov. Konjic«, bi lahko zapisali pod tole fotografijo. Kajti, ni ga mesteca daleč naokrog, ki bi se lahko postavljalo s potočkom, ki teče prav po sredini glavnega trga. Zadnja leta so to svojo značilnost tudi Konjičani lepo izkoristili. Obcestne svetilke so obdarili s cvetličnimi lončki, ob vznožju trga pa uredili parkirni prostor. Okrog novega leta bodo verjetno na fasadah spet zagorele živobarvne žarnice in — nova pomlad bo spet prinesla novih rož.

Danes seja

Danes zjutraj so se sestali odborniki skupščine občine Sentjur, da bi razpravljali o gibanju gospodarstva v prvih devetih mesecih tega leta, o poročilu predsednika občinskega odbora RK in poročilu zavoda za prosvetno in pedagoško službo Celje.

Največ točk dnevnega reda je posvečeno predlogom odlokov o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, saj bodo odloke sprejemali ločeno za Sentjur, Planino, Poniško in Gorico.

Po odloku štejejo za mestno zemljišče zazidano in nezazidano zemljišče v ureditvenem območju Sentjurja, ki zajema naselja Sentjur pri Celju, del Hruševca, del Podgorja in del Bezovca. Prispevek bo moral plačati lastnik oziroma imetnik pravice upo-

rabe, zakupnik ali uživalec zemljišča ali stavbe na njem. V stanovanjski hiši pa bo moral plačati prispevek nosilec stanovanjske pravice. Mestno zemljišče, od katerega se plačuje prispevek za uporabo zemljišča, se glede na namen razdeli na pretežno gospodarsko-poslovno kategorijo in na stanovanjsko kategorijo.

Prispevek bodo občani plačevali v letu 1969, seveda, če bodo odborniki sprejeli odloke. Sredstva iz prispevka bodo lahko uporabljali samo za graditev in rekonstrukcijo komunalnih objektov in naprav kolektivne potrošnje in to za ceste, trge, javno razsvetljavo, zelene površine in za kanalizacijsko omrežje.

— čar

Atomska sramota

Za uvod na kratko: gre za »atomske toplice« pri Podčetrtku, ki so zaradi svoje neurejenosti in slabih higienskih razmer v letošnji sezoni, kljub izredno dobremu obisku, nemalokrat vzbudile zgražanje in obsojanje pristojnih za red in higieno v teh toplicah. Kdo so pristojni? Občina, zdravilišče Rogaska Slatina, Turistično društvo Podčetrtke? Nekdo teh je naj-odgovornejši. Bolnik iz Beograda bo v glavnem mestu neumorno trdil, da je atomska sramota stvar zdravilišča Rogaska Slatina, ker pač ima v rokah recept iz atomskih z glav tega renomiranega zdravilišča (Rogaska Slatina namreč) ker je od ondi prihajal zdravnik v toplice ob vijugasti Sotli.

Se bo atomska sramota ponovila tudi v letu 1969?

K.

IMENOVANJA V SLOVENSKIH KONJICAH

Fillip Beškovec, predmetni učitelj iz Slov. Konjic, je postal novi ravnatelj osnovne šole Loče.

Novi predstavnik javnosti v svetu I. osnovne šole Slov. Konjice bo poslej Vilij Klančnik, računovodja podjetja »Kongrade«, Slov. Konjice.

Dosedanji komandir postaje milice Slov. Konjice Franc Zakelj je odšel na novo delovno mesto. Na njegovo delovno mesto pa je občinska

Nikakor ne, poudarjajo v upravi občinske skupščine Smarje pri Jelšah. Tu smo med drugim izvedeli, da bodo do naslednje sezone uredili pri toplicah zdravstveno ambulanto, da bodo urejene sanitarije ter poskrbljeno za ločeno kopanje bolnikov z vidnimi znaki kožnih obolenj. Vse to naj bi za začetek le prispevalo k drugačnim razmeram, tako da se atomska sramota v novi sezoni ne bo ponovila. To pa seveda še ne pomeni, da toplice ne bi vnaprej uredili. Tudi to bo potrebno, ko bo čisto jasno, kaj je z vodo. Analiza še ni končana, strokovnjaki pa tudi ne morejo povedati, kdaj bo do končno opravljeno.

Jesen v Lambrechtovem domu počitka

Kadar je človek star in sam, bolan in betežen, ko mu misel na smrt ni več tuja, ko pa ga še vendarle zamikajo majhne radosti, rad sprejeme roko, ki mu ponuja pomoč. In žal se mnogokrat zgodi, da je ta roka tuja, da to ni sin ali vnukinja, temveč le oseba, ki mu je — dati pomoč — poklic. Ta zveza je sicer manj osebna, zato pa v časih še bolj trdna. Topline, ljubezni, kakršna je ljubezen matere do sina, ali vnuka do starega dedka, pa seveda ne more zamenjati ničesar. Urejeno, še ne pomeni tudi srečno življenje.

To vzdušje je značilno za vse domove, kjer preživljajo svoje dolge dneve zbrani stari ljudje. Tako je na Polzeli, v Grmovju, tako je tudi v Lambrechtovem domu v Slovenskih Konjicah.

Danes je ta dom sicer precej drugačen, kot si ga je pred več kot stotimi leti zamislil Franc Lambrecht v svojem ustanovnem pismu. V njem danes niso samo sobubožani tržani in drugi revni občani trške občine Konjice, kot je predvideval Lambrecht, temveč tudi ljudje, ki so ekonomsko samostojni, pa so na stara leta ostali sami in zapuščeni.

Belo opleskane sobe, dolgi hodniki, sanitarije, od katerih se šira vonj po razkužilu in čimnalidski vozički so prvo, kar vpliva na vtise, ki obkrožijo človeka, ki prvi stopi v dom. Njegovi stanovalci pa so v sobah, v jedilnici ob radijskem in televizijskem sprejemniku, v mestu, ali pa

na ekonomiji, kjer nekateri delajo bolj v lastno zadovoljstvo kot pa za kakšen poseben učinek. Tu in tam se v kaki tazi zablješči šopek jesenskih rož, ki so jih nabrali na travniku, šopek, ki je pogostejši od tistega, ki so ga stanovalcem prinesli sorodniki. Sicer pa kramljajo, rezljajo in pletejo, in obujajo spomine. Tako iz dneva v dan. Sleherni obisk je za nje doživetje, vsaka sprememba praznik.

Oskrbovanci Lambrechtovega doma v Slov. Konjicah živijo v njem zelo poceni. Oskrbni dan stane samo 13, oziroma 16,50 novega dinarja za nepokretne bolnike. Morda je to dejstvo povzročilo, da so se tu ustalili ljudje, ki so živeli že v večini slovenskih domov za stare, Morda pa je pomagala srečna okolščina, da leži tam dom skoraj v središču mesta in da njegovi oskrbovanci niso odrezani od ostalega življenja. Srečali bi jih celo v kinu in na koncertu kakšga gostujočega narodno-zabavnega ansambla, pa v gostištih, v trgovinah in drugod. Tudi po- stelj, kolikor je kapaciteta doma, je vedno zasedenih.

Lambrechtov dom oskrbovancev je bil še pred dve- ma letoma v precejšnji materialni težavi, zdaj pa ustvarjajo tudi lastna sredstva, da bi izboljšali opremo, kupili nove stroje za kuhinjo in podobno. Vso zelenjavo pridelajo sami; zdaj bodo lahko poskrbeli tudi za svojo osimnico, saj kaže, da bodo dobili nekoliko več zemlje v bližini doma.

Tudi v Konjicah bi — podobno kot v Celju in drugih občinah radi ustanovili nekakšen dom upokojencev, kjer naj bi poleg samskih sob našle prostora tudi za konske dvojice. Seveda pa je to zaenkrat samo še želja, ki pa ni niti neuresničljiva, niti nerealna. V naših domovih za stare danes niso več samo sobubožani tržani in drugi revni občani, kot je predvideval Lambrecht, temveč tudi taki priletni ljudje, ki so tu zato, ker mladim tempo življenja ne dovoljuje, da bi skrbeli zanje. Domovi za stare niso več ubožnice in — zato jih je treba tudi drugače obravnavati.

POHIŠTVO

- ZA VSAKO STANOVANJE
- ZA VSE POTREBE IN ZA VSAK OKUS
- NA KREDIT
- BREZ POLOGA IN BREZ POROKOV
- BREZPLACNA DOSTAVA NA DOM

VSI KUPCI POHIŠTVA BODO VKLJUCENI V ZREBANJE NAGRAD V DRUGEM POLLETJU 1968

ŠIPAD
Celje: Mariborska št. 44

Smarčani so veseli in dobrodušni ljudje. Eno je zanesljivo da ime Smarje ne prihaja od smarnice, kajti njega dni, so bile »tam gor pri svetem Rok« še gaurce sim pa taje z dobro zlahkno trtico. Smarčani bi ne bili to, kar so, če vsak dan koga na drovno in vsake kvarte koga na debelo ne bi potegnili. Če so potegnjeni, stočno prenašajo poraz, še več, navihano se muzajo, kajti »posojilo se vračila veseli«

NE VERJEMITE SMARČANU NJEGOV DOBER DAN ZA DNE, POČAKAJTE VECERA!

ZGODBO PRIPOVEDUJE R. CEROVSEK

„Raf“ kot inšpektor

V Smarju so ljudje postali oprezní. Če mojster plesarskih večerj kaj pripoveduje, nekaj trdi ali zanika, potem ljudje nekajkrat pretehtavajo, če bi tisto bilo lahko tudi res. Potegavščine, ki jih mojster vseh vrst barv naplete, so takšne, da jih on sam ne more opazovati v učinkovanju. To si lahko privoščijo le tam, kjer ga osebno ne poznajo.

Bilo je pred leti, Mojster RAF se je vračal iz Rogaska Slatine in v Mestinju izstopil. Izstopil je kar tako, za spas, ali pa morda tudi hote. Kdo ve?

V Mestinju je poleg železniške postaje gostilna, katere lastnik je Strašek. Takrat, pred leti, je sanitarni inšpektor ukazal urediti nekatero reči, zato so imele gostilno nekaj časa zaprto. Tja v gostilno se je namenil mojster RAF...

pregledal, da mu kup pomanjkljivosti ni ušel.

Uboga natakarica, ki se je izgovarjala, da pač gostilna ni odprta, da gospodarja ni doma in da naj gospod oprostijo, če so našli kuhinjo in gostišče v neredu. Niti za hip ni dekije pomislila, da bi ugovarjala, ko je strogi inšpektor zahteval, naj znosi umazano posodo na dvorišče, ker kviri videz in žali redoljubne oči...

Ko je odhajal, je mojster RAF naročil natakarici naj sporoči gostilničarju, da naslednji dan lahko odpre gostilno, če bo seveda vse v redu, kot je ukazal.

Domovgrede je potem mojster RAF povedal postajenačelniku, naj gostilničarju Strašku pove, da ne bi zares odprl gostilne, kajti kaznovali bi ga resnični inšpektorji.

Zapisal JURE KRASOVEC